

sørge for yderligere Indtægtskilder for Statskassen efter den Stæbne, vort Land har gjenemgaaet, saaledes ville særlig de sidste Finantslove, den for indeværende Aar, samt det Forslag, der nu foreligger for Finantsaaret 1867—68, give de Herrer Indseende i, at det kun vanskeligt kan lykkes at tilveiebringe Balance mellem de ordinaire Indtægter og de ordinaire Udgifter. Dertil kommer den almindelige Betragtning, at man i de gode Aar bør sørge for de daarlige, og at man navnlig i rolige Tider ikke bør angribe de Midler, der skulle hjælpe til at bære de urolige, saa at jeg tør antage, at der i disse Betragtninger ligger en tilstrækkelig Retfærdiggjørelse for det Forsøg, som Regjeringen her tillader sig at foreslaae til Tilveiebringelsen af yderligere Indtægter. Rige som der nu utvivlsomt er en almindelig Anerkjendelse tilføede af, at en saadan Nødvendighed foreligger, saaledes har ikke blot den almindelige Mening bestandig viist hen til, at dette burde skee gennem en Indkomsskat, men ogsaa det Materiale, der foreligger fra selve den lovgivende Magt, har henviist til at gaae i denne Retning. Ikke blot var Rigsskatloven af 21de Marts 1864 i sin Tanke en Indkomsskat, combineret med en Hartkornsskat, men ogsaa senere Lovforslag, som ere blevne forelagte til Behandling og vedtagne af det andet Thing, ere gaaede ud paa at søge Indtægten tilveiebragt gennem en Indkomsskat. Som jeg før antydede, vil man ikke kunne nøies med et extraordinært Tilskud for det enkelte Aar, men man maa være belavet paa, at denne Skat bliver staaende, saaledes at den vel kan indskrænkes efter Behovet, men at der dog altid staaer en Kilde aaben, hvoraf Staten kan hente de Midler, som behøves til at fyldestgøre dens Behov. Hvor naturligt det end er at benytte det Materiale, der tidligere har foreligget, har Regjeringen derfor dog troet at maatte give dette Lovforslag en saadan Form og Indhold, at det væsentligt indskrænker sig til at angive det Princip, hvorefter Indkomsskatten skal optrædes, samt anordne det Apparat, hvorigennem det skal skee, medens derimod Skattens Størrelse, eller med andre Ord, den Procent, som skal tages af Indkomsten, vil være at afgjøre, Alt efter Landets Behov, gjen nem de aarlige Finantslove. Ifølge denne Plan

maa det Lovforslag, som jeg her ved har den Ære at forelægge, i sit hele Anlæg være forffjelligt fra de tidligere Love, der kun vare beregnede til en enkelt bestemt Sum for eet Aar ad Gangen. Det vil erindres, at den Rigsskatlov, vi have haft af 21de Marts 1864, var en Combination af en Hartkornsskat og en Indkomsskat. De Grunde, som dengang kunde bevæge til at vælge denne Vej, foreligger imidlertid ikke mere nu, og da der har vliist sig en temmelig almindelig Misforstaaelse med denne Combination, ligesom den unægtelig ikke har haft saa praktiske Vanskeligheder ved sig, har man ikke troet at burde gjentage Forsøget i denne Retning, men ad andre Veie søgt at opnaae de umiskjendelige Fordele, dette System fører med sig. I de senere Forslag, der have foreligget for den lovgivende Forsamling, har man derfor ogsaa forladt dette og er gaaet over til en renere Indkomsskat, og navnlig er man bleven staaende ved en Indkomsskat efter Contingentsystemet. Det er imidlertid indlysende, at heller ikke dette System vil kunne bruges efter den Plan, som jeg nys har udviklet, idet det forudsætter et aldeles bestemt Beløb, der skal fordeles paa de enkelte Communer, og desuden er det forbundet med saadanne Uviligheder, at man af disse Grunde maa gaae bort derfra, naar man ad anden Vej kan opnaae den Fordeel, dette System har, nemlig, at tvinge Indtægten frem for at gjøre den til Gjenstand for Beskatning. Iøvrigt er Lovforslaget med Hensyn til de Skattepligtige overensstemmende med det Princip, som gik gennem det senest forelagte Lovforslag, saa at altsaa al Indtægt skal beskattes, naturligvis med den bekjendte Undtagelse af Forskud paa Arv og Indtægter ved falden Arv, hvorimod man paa Grund af den noget forandrede Stilling ikke har anset det for nødvendigt at gjøre adskillige andre Undtagelser, der fandtes i de tidligere Love, navnlig saadanne som, at en juridisk Person kun skulde beskattes af dens Indtægter, forsaavidt de stode af faste Eiendomme, ligesom man heller ikke har fundet Grund til at fritage den Indtægt, der er falden her i Landet, men er forbrugt i Udlandet. Disse Indtægter ville saaledes være tagne med, saa at man i den Henseende saavidt muligt har